జీవ పైవిధ్యం

జీవ సమాజంలోని జీవుల మధ్య ఉండే విభిన్నతలను 'జీవ వైవిధ్యం' అంటారు. ఆవరణ వ్యవస్థలకు సంబంధించిన జీవుల సంఖ్య, భిన్నత్వం, మార్పు చెందే తత్వాలన్నీ జీవ వైవిధ్యానికి సంబంధించినవే. అందుకే ప్రకృతిని గమనిస్తే విభిన్న రకాల వృక్షాలు, జంతువులు, జీవులు కనిపిస్తాయి.

జీవ పైవిధ్య స్థాయులు

జీవ పైవిధ్య క్రమానుగత స్థాయి ప్రకారం ప్రధానంగా 3 రకాలు. అవి..

- 1. జన్యుపర జీవ పైవిధ్యం (జెనిటిక్ బయోడైవర్సిటీ)
- 2. జాతిపర జీవపైవిధ్యం (స్పీసిస్ బయోడైవర్సిటీ)
- 3. ఆవరణ వ్యవస్థల జీవపైవిధ్యం (ఇకో సిస్టమ్ బయోడైవర్సిటీ)

జన్యుపర జీవ పైవిధ్యం:

ఇది ఒక జాతిలో ఉండే జీవపైవిధ్యం. అంటే ఒకే జాతికి చెందిన జీవుల మధ్య ఉన్న విభిన్నతలకు సంబంధించింది. జీవుల జీవకణాల్లోని క్రోమోజోముల్లోని జన్యువులు ఆ జీవి వ్యక్తిగత లక్షణాలను నిర్ధారిస్తాయి.

ఉదా: జన్యుపర జీవవైవిధ్యం కారణంగా కొందరు సన్నగా, లావుగా, పొడవుగా, పొట్టిగా, తెల్లటి చర్మంతో, వివిధ రంగుల్లో ఉండటం; ఒకే జాతికి చెందిన కుక్కలు, పిల్లులూ, పుష్పాలు

జీవ వైవిధ్యం గణాంకాలు

- ★ ఇప్పటివరకూ బ్యాక్టీరియా కాకుండా 1.8 మిలియన్ల జాతులను గుర్తించారు. వాటిలో..
 - ఎ. వృక్షజాతులు 2,70,000
 - బి. జంతువులు 45,000
 - సి. కీటకాలు 9,50,000
 - డి. ప్రతి సంవత్సరం కొత్త జాతులు సుమారు 10,000 ఉన్నట్లు గుర్తిస్తున్నారు.

మొదలైనవి.

జాతిపర జీవ పైవిధ్యం

శాస్త్ర, సాంకేతిక రంగాల్లో గణనీయమైన ప్రగతిని సాధించినా, సేటికీ భూగోళంపై కచ్చితంగా ఎన్ని జాతులకు చెందిన జీవులున్నాయో ఎవరికీ తెలియదు.

* భూమ్మీద 10-14 మిలియన్ల జాతులు/ జీవులున్నట్లు అంచనా. ఇవి చాలావరకు కీటకాలు, సూక్ష్మజీవులే.

ఆవరణ వ్యవస్థల జీవ ప్రైవిధ్యం

దీనిలో ఒక భౌగోళిక ప్రాంతంలోని అరణ్యాలు, పచ్చిక బయళ్లు, ఎడారులు లాంటి భౌమావరణ వ్యవస్థలు; నదులు, సరస్సులు, నదీ ముఖద్వారాలు, తీర ప్రాంతాలు, మహా సముద్ర ప్రాంతాలు లాంటి జలావరణానికి చెందిన విభిన్న ఆవాసాలకు సంబంధించిన జీవ పైవిధ్యం ఉంటుంది. ఇందులో శీతోష్ణస్థితి ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తుంది.

ఉదా: భూమధ్యరేఖ వర్షారణ్యంలో జీవ పైవిధ్యం అధికస్థాయిలో ఉండగా, అందుకు భిన్నంగా ఉష్ణ ఎడారులు, ధ్రువ ప్రాంతాల్లో చాలా తక్కువ స్థాయిలో ఉంటుంది.

* ఆహారం, నివాసం, ఆరోగ్యం కోసం అనాదిగా మానవులు భూగోళపు జీవ పైవిధ్యంపై ఆధారపడుతున్నారు.

కాలుష్య ప్రభావం

జీవ పైవిధ్యం సహజ, వ్యవసాయ వ్యవస్థల ఉత్పాదకతలను పెంపొందిస్తుంది. ఆధునిక నాగరకత ఫలితంగా ఉత్పన్నమవుతున్న కాలుష్యం మానవుడు నివసిస్తున్న ప్రాంతాలన్నింటిలోని జీవ పైవిధ్యంపై అనేక రకాల వ్యతిరేక ప్రభావాలను చూపుతోంది. ఉదా: అటవీ ప్రాంతాలను పంట భూములు, రహదారులు, క్వారీలు, గనులుగా మారుస్తున్నారు.

జీవావరణ సమతౌల్యం

ఒక జీవ సంఘంలో కాలానుగుణంగా జీవావరణం ద్వారా క్రమంగా సంభవించే మార్పులుంటాయి. ఇవి మినహా జన్యుపరమైన.. జాతులు, ఆవరణ వ్యవస్థల మధ్య ఉండే జీవ వైవిధ్యం స్థిరంగా ఉండి, అది సహజసీద్ధమైన క్రియాశీల సమతాస్థితిలో ఉంటే, అలాంటి స్థితిని జీవావరణ సమతౌల్యం అంటారు.

- * ఈ సమతౌల్యాన్ని ప్రభావితం చేసే అంశాల్లో శీతోష్ణస్థితిలో వచ్చే మార్పులు, ప్రకృతి పైపరీత్యాలతోపాటు మానవ ప్రభావం మరీ ముఖ్యమైంది.
- * భూకంపాలు, అగ్ని పర్వతాలు, కొండచరియలు విరగడం, హిమ సంపాతాలు, వరదలు, కరవు కాటకాల్లాంటి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు ఆయా ప్రభావిత ప్రాంతాల్లో ఓవావరణ సమతౌల్యాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయి.
- * జీవావరణ సమతౌల్య పరిరక్షణ కోసం అనుసరణీయ, దీర్ఘకాలిక, శాస్త్రీయ అవలోకనంతో పెంటనే చర్యలు చేపట్టాలి.

జాతిపర జీవ పైవిధ్యంలో మ్యాపింగ్

బ్రిట్స్, పాల్ విలియమ్స్, డికీయిర్రెట్, చారిస్ హంప్ రేజర్ శాస్త్రవేత్తలు ప్రపంచంలో జీవపైవిధ్య పటాలను మొదటిసారి తయారు చేశారు. వీరు జీవ పైవిధ్య మ్యాప్లో 'వరల్డ్ మ్యాప్'ను అభివృద్ధి చేశారు. దీనిలో మూడు రకాలున్నాయి.

1. ఆల్పా పటాలు (ఆల్పా మ్యాప్స్)

ఇందులో ప్రత్యేక ప్రాంతాల్లో మొత్తం జాతిపర సంఖ్యలను పొందుపరిచి, విశ్లేషణాత్మకమైన వివిధ ప్రాంతాల్లో జీవ పైవిధ్య అధ్యయన పటాల్లో గుర్తించారు.

2. బీటా పటాలు (బీటా మ్యాప్స్)

ఇందులో జీవ పైవిధ్య నిర్మాణాలు, జాతిపర నిర్మాణాలు, పోలికలు, సంఘాలు, కొలతలు, ఆవరణ సమతౌల్యంలో జాతిపర మార్పులను ఈ పటాల్లో గుర్తించారు.

3. గామా పటాలు (గామా మ్యాప్స్)

ఇందులో భౌగోళిక ప్రాంతాల్లో జాతిపర మార్పుల గణాంకాలు, వాటికి అయిన ఖర్చుల్లాంటి వివరాలను ఈ పటాల్లో పొందుపరిచారు.

తడి(చిత్తడి) భూభాగాలు (పెట్ ల్యాండ్స్)

భూమి ఉపరితలంపై నీటితో ఉన్న ప్రాంతాల్లో ఆవరణ వ్యవస్థలను సంరక్షించడానికి, వివిధ జీవులను, వృక్షాలను, సేలలను, వన్య ప్రాణులను కాపాడటానికి ఈ ప్రాంతాలు ఉపయోగపడతాయి.

రామ్సర్ సమాపేశం (రామ్సర్ కన్పెన్షన్): ఇరాన్లో 1971, ఫిబ్రవరి 2న అంతర్జాతీయ సమాపేశం జరిగింది. ఈ సమాపేశంలో సభ్యత్వం ఉన్న దేశాలు రామ్సర్ ఒప్పందంపై సంతకం చేశాయి. 1975, డిసెంబరు 21న ఈ ఒప్పందం అమల్లోకి వచ్చింది. దీని ప్రకారం కొన్ని తడి ప్రాంతాలను గుర్తించారు.

తడి ప్రాంతం	రాష్ట్రం <mark>పట్టిక-1</mark>		
కొల్లేరు సరస్సు	ఆంధ్రప్రదేశ్		
దీపార్ బీల్	అసోం		
పాంగ్డాంగ్ సరస్సు	హిమాచల్[పదేశ్		
సురిన్సర్ - మాన్సర్	జమ్మూకశ్మీర్		
ఊలార్ సరస్సు	జమ్మూకశ్మీర్		
త్రిసూర్ కొ లే	కే ర ళ		
వెంబనాడీ కొలే	<u>కే</u> రళ		
అష్ణముడి	<u>కే</u> రళ		
సంస్థాంకొట్టా	<u>కే</u> రళ		
బోజ్తడి (పాంతం	మధ్యప్రదేశ్		
లోక్తక్ సరస్సు	మణిపూర్		
చిల్కా	శా చీచ		
రోపార్	పంజాబ్		
సాంబర్	రాజస్థాన్		
රායු ත්ති	<u>ම</u> ුపుర		

వన్నమ్మగ సంరక్షణపై అంతర్జాతీయ సమావేశం

ప్రపంచంలో జరిగిన 5 ప్రధాన అంతర్జాతీయ వన్యప్రాణి సమావేశాల్లో భారత్ పాల్గొంది. మనదేశంలో పర్యావరణ, అటవీ మంత్రిత్వశాఖ నోడల్ ఏజెన్సీగా పనిచేస్తుంది.

- * అంతర్జాతీయ వ్యాపార అటవీ వృక్ష జాతులు (Flora), జంతు జాతులు (Fauna) సమావేశంలో 1976, జులై 20న భారతదేశం సంతకం చేసింది.
- * మానవ, జీవావరణ కార్యక్రమాన్ని (ఎంఏబీ- మ్యాన్ అండ్ బయోడైవర్సిటీ) యునెస్కో 1971లో ప్రారంభించింది. ఈ కార్యక్రమంలో 2012 నాటికి 117 దేశాల్లో 598 బయోస్ఫియర్ సంస్థలు సభ్యత్వం తీసుకున్నాయి.
- * జీవపైవిధ్య సమాపేశం 1992, జూన్ 5న రియో డీ జెనీరోలో జరిగింది.

భారతదేశంలో జీవ పైవిధ్యం

ప్రపంచంలో భారతదేశం 12వ మెగా జీవవైవిధ్య దేశం. మన దేశం ప్రపంచంలో 2.5 శాతం భౌగోళిక వైశాల్యం కలిగి ఉంది. ప్రపంచంలో 7.8 శాతం జాతిపర వైవిధ్యం భారత్ సొంతం. ఇదో రికార్డు. ప్రపంచంలో ఇండో-మలయా అత్యంత విస్తీర్ణం కలిగిన ప్రాంతం.

- * మన దేశంలో వృక్ష సంబంధ జాతులు 46,000 ఉన్నాయి. ఇవి ప్రపంచంలో 7 శాతం. ఇందులో 33 శాతం వ్యాధుల బారిన పడుతున్నాయి.
- * మన దేశంలో సుమారు 15,000 రకాల పూల మొక్కలు ఉన్నాయి. ఇవి ప్రపంచంలో 6 శాతం. ఇందులో 1500 రకాలు జాతిపర వ్యాధుల బారిన పడుతున్నాయి.
- * దేశంలో సుమారు 81,000 జంతుపర జాతులున్నాయి. ప్రపంచ జంతు సంపదలో ఇది 6.5 శాతం.

జాతులు	సဝఖ్య <mark>పట్టిక-2</mark>
కీటకాలు	60,000
మొలస్కా	5,000
చేపలు	2,456
పక్షులు	1,230
పాములు	440
గొ(రెలు	400
క్షీరదాలు	372
ఆంఫిబియన్స్	200
పశువులు	27
మేకలు	22

- * భారత్ 1972లో వన్య మృగ సంరక్షణ చట్టాన్ని చేసింది. అంతకు ముందు 5 జాతీయ హోదా కలిగిన పార్కులు ఉండేవి.
- * వన్నమ్మగ సంరక్షణ సవరణ చెట్టాన్ని 2006లో చేశారు. అదే ఏడాది సెప్టెంబరు 4 నుంచి అమెల్లోకి వచ్చింది. ఈ చెట్టం ద్వారా జాతీయ పులుల అటవీ అథారిటీ, వన్నమ్మగ క్లైమ్ కంట్రోల్ బ్యూరోలను ఏర్పాటు చేశారు.

జాతీయ వన్యమృగ ఆచరణ ప్రణాళిక

జాతీయ వన్యమృగ బోర్డును 1982లో కేంద్రం ఏర్పాటు చేసింది. మొదటి జాతీయ వన్యమృగ ఆచరణ ప్రణాళికను 1983లో ప్రారంభించారు.

జాతీయ జీవ పైవిధ్య చట్టం

ఈ చట్టాన్ని 2002లో చేశారు. 2003, అక్టోబరు 1 నుంచి ఇది అమల్లోకి వచ్చింది. ఈ చట్టం కిందకు

- 1. జాతీయ జీవ పైవిధ్య అథారిటీ (ఎన్బీఏ),
- 2. జాతీయ జీవ పైవిధ్య బోర్డ్(ఎస్బీబీ),
- 3. జీవ పైవిధ్య నిర్వహణ కమిటీ (బీఎంసీ) వస్తాయి.
 జాతీయ జీవ పైవిధ్య అథారిటీ సంస్థను చట్టబద్ద
 హోదాతో చెన్నై (2003)లో ఏర్పాటు చేశారు.

భారత్ లోని పలు జీవ పైవిధ్య సంస్థల వివరాలివి..

- * వన్యమృగ సంస్థ 1996లో డెహ్రాడూన్లలో ఏర్పాటు.
- * భారత వన్యమృగ బోర్డు 2001 డిసెంబరు 7న పునర్నిర్మాణం
- * జంతు సంక్షేమ డివిజన్లు 2002 జులై నుంచి అమలు
- * జంతు సంక్షేమ జాతీయ సంస్థ (ఎన్ఐఏడబ్ల్కూ) ఫరీదాబాద్ (1960 చట్టం ప్రకారం ఏర్పడింది)
- * బొటానికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా 1890 ఫిబ్రవరి 13న స్థాపించారు
- * జువలాజికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా 1916 (కోల్కతా)లో ఏర్పాటు

భారతదేశంలో జీవ పైవిధ్య సంరక్షణ చర్యలు

1. ఎలిఫెంట్ ప్రాజెక్టు: 1992 ఫిబ్రవరిలో ఎలిఫెంట్ ప్రాజెక్టును స్థాపించారు. దేశంలో ప్రస్తుతం 18 రాష్ట్రాలు, కేంద్రపాలిత ప్రాంతాల్లో సుమారు 32 ఎలిఫెంట్ ప్రాజెక్టులున్నాయి. ఇవి ప్రత్యేకంగా దక్షిణ భారతదేశంలో అత్యధికంగా ఉన్నాయి.

ఎలిఫెంట్ లజర్వ్	ರಾ န္ဆ္ဟဝ <mark>စမ္</mark> ဗီ ၆ -3	
మయుర్జర్నా	పశ్చిమ్ బంగ	
సింగ్భమ్	ఝార్థండ్	
మయీర్బంజ్	ఒడిశా	
మహానంది	ఒడిశా	
సంబల్పూర్	ఒడిశా	
బైతర్ని	ఒడిశా	
దక్షిణ ఒడిశా	ఒడిశా	
భంధర్ఖోల్	చత్తీస్గఢ్	
తామోర్బింగ్లా		
లెమ్రూ_	చత్తీస్గఢ్	
కమోంగ్	అరుణాచల్ (ప్రదేశ్	
సోన్హిపూర్	అసోం	
దిహింగ్-పాట్కాయ్	అసోం	
దియోమోలి	అరుణాచల్ (పదేశ్	
కజిరంగ - కర్బి	36	
అంగలోంగ్	అసోం	
దన్సిరి - లుంగ్డింగ్	అసోం	
ఇంటన్కి	నాగాలాండ్	
ಗ್ರಾರ್	మేఘాలయ	
ఖాసి	మేఘాలయ	
మైసూర్	కర్ణాటక	
వయానాద్	ತೆ ರ ಳ	
నీలంబర్	<u>కే</u> రళ	
అనైముడి	<u>కే</u> రళ	
పెరియార్	కే ర ళ	
వీలగిరి	తమిళనాడు	
కోయంబత్తూరు	తమిళనాడు	
అన్నామలై	తమిళనాడు	
శ్రీవిల్లి పుత్తూరు	తమిళనాడు	
శివాలిక్	ఉత్తరాఖండ్	
ఉత్తర[పదేశ్	ఉత్తర[పదేశ్	
రాయల	ఆంధ్రప్రదేశ్	

టైగర్ ప్రాజెక్టు

భారత ప్రభుత్వం 1973, ఏప్రిల్ 1న పులుల (టైగర్ రిజర్వ్) ప్రాజెక్టును ప్రారంభించింది. దేశంలో మొదటి ప్రాజెక్టు జిమ్ కార్బెట్ సేషనల్ పార్క్.

టైగర్ లిజర్వ్	ငာ ရွ္တ်ဝ <mark>စံမ္သီဗ-4</mark>		
నాగార్జున సాగర్-శ్రీశైలం	ತ ಲಂ ಗ್ ಣ		
కవ్వల్	ತ <u>ಿ</u> ಲಂಗ್		
నామ్దాఫా	అరుణాచల్[పదేశ్		
పాఖేం	అరుణాచల్[పదేశ్		
కజిరంగ	అసోం		
మానస	అసోం		
నమెరి	అసోం		
వాల్మీకి	బిహార్		
ఇం[దావతి	చత్తీస్గఢ్		
ఉదాంతి, సీతాండీ	చత్తీస్గఢ్		
గుర్ఘాసిదాస్	చత్తీస్గఢ్		
అచనాక్ మర్	చత్తీస్గఢ్		
మదేయ్	గోవా		
పాలామౌ	ఝార్థండ్		
బందీపూర్	కర్హాటక		
దండేలి-ఆన్సీ	కర్హాటక		
భద్రా	కర్దాటక		
బన్నేర్ఘట్ట	కర్లాటక		
బిలిగిరి రంగస్వామి	కర్ణాటక		
కుద్రేముఖ్	కర్ణాటక		
పెరియర్	ే కేరళ		
పరాంబీకులం	కేరళ		
అన్నామలై	కేరళ, తమిళనాడు		
బాంధావిగర్	మధ్యప్రదేశ్		
బోరీ-సాత్సరా	మధ్యప్రదేశ్		
కన్హా	మధ్యప్రదేశ్		
పన్నా	మధ్యప్రదేశ్		
పెంచ్	మధ్యప్రదేశ్		
సంజయ్ద్రమట్టి	మధ్యప్రదేశ్		
రాతపాని	మధ్యప్రదేశ్		
మెల్ ఘాట్	మహారాష్ట్ర		
తడొబా-ఆంధేరీ	మహారాష్ట్ర		
సహ్యాది	మహారాష్ట్ర		
నాగ్జిరా-నవేగాన్	మహారాష్ట్ర		
బోర్ఘాట్	మహారాష్ట్ర		
దామ్పా	మిజోరాం		
సిమ్లిపాల్	ఒడిశా		
సాత్కోషియా	ఒడిశా		
సునాబిడా	ఒడిశా		
బుక్సా	పశ్చిమ్ బంగ		
సుందర్బన్స్	పశ్చిమ్ బంగ		
రణతంబోర్	రాజస్థాన్		
సరిస్తా.	రాజసాన్		

బయోస్పియర్ రిజర్వ్

ప్రాదేశిక, తీర ప్రాంత ఆవరణ సమతౌల్యాన్ని కాపాడటానికి యునెస్కో చట్రం కింద మానవ, జీవావరణ కార్యక్రమంలో భాగంగా మనదేశంలో 1986లో బయోస్ఫియర్ను స్థాపించారు. దేశంలో మొదటి బయోస్ఫియర్ నీలగిరి. ప్రస్తుతం దేశంలో 18 బయోస్ఫియర్ రిజర్వ్లున్నాయి. వీటిలో 9 ప్రపంచ బయోస్ఫియర్ నెట్వర్క్ ఉన్నాయి. దేశంలోని 7 బయోస్ఫియర్లను యునెస్కో దత్తత తీసుకుంది.

భారతదేశం బయోస్ఫియర్ లిజర్వ్ల్ల్లు పజ్జీక-5				
పేరు	రాష్ట్రం	ప్రాంతం	జంతువులు	
1. శేషాచలం కొండలు	ఆం(ధ(పదేశ్	చిత్తూరు, కడప	-	
2. (గేట్ నికోజార్*	అండమాన్, నికోబార్	దక్షిణ దీవులు	ఉప్పునీటి తాబేలు	
3. దేహంగ్-దిబంగ్	అరుణాచల్(పదేశ్	దిబంగ్ లోయలు	-	
4. మానస	అసోం	కోక్రాజర్, బొంగైగామ్, నల్బారీ	పాండా, గోలైన్ లంగర్	
 డి(బూ, శాయికోవా 	అసోం	డిబ్రూఘర్, టీన్స్ ఘకియా	గోల్డెన్ లంగర్	
6. రాణ్ ఆఫ్ కచ్	గుజరాత్	రాజ్కోట్, కుచచ్, పఠాన్ సురేం(దనగర్	ఇండియన్ గాడిదలు	
7. కోల్డ్ డిసెర్ట్	హిమాచల్ (పదేశ్	ఫిన్వాలీ నేషనల్ పార్క్	మంచు చిరుత	
8. ఆగస్త్రమలై	కేరళ, తమిళనాడు	నేయర్ పెప్పారా నీలగిరి	తహర్ ఏనుగులు	
9. పన్నా	మధ్యప్రదేశ్	పన్నా చత్తర్పూర్	-	
10. పంచ్మర్హి*	మధ్యప్రదేశ్	బేటూల్, చిద్వారా ఒషింగాబాద్	ఉడుతలు	
11. అమర్కంఠక్*	మధ్యప్రదేశ్	అణుపూర్ దిండోరి	-	
అచణమకర్	చత్తీస్గఢ్	బిలాస్పూర్	-	
12. నిక్రేక్*	మేఘాలయ	గారో కొండలు	ఎ(ర పాండా	
13. సిమ్లిపాల్*	ఒడిశా	మయూరిబంజ్	-	
14. సుందర్బన్స్*	పశ్చిమ్ బంగ	(బహ్మపు(త,	రాయల్	
		ಗಂಗ್-ಡಲ್ಪ್	బెంగాల్ పులులు	
15. ఖంగ్చంగ్జోన్డ్	సిక్కిం	ఖంగ్చంగ్జోన్డ్డా	చిరుతలు,ఎ(ర పాండా	
16. నీలగిరి*	తమిళనాడు, కేరళ	బందీపూర్, సైలెంట్ వ్యాలీ	సింహాలు	
	కర్ణాటక	సిరువాని కొండలు		
17. గల్ఫ్ ఆఫ్ మన్నార్	తమిళనాడ <u>ు</u>	రామేశ్వరం, కన్యాకుమారి, (శ్రీలంకలో కూడా విస్తరించి ఉంది)	-	
18. నందాదేవి*	ఉత్తరాఖండ్	చమోలీ, బాగేశ్వర్ పితోర్ఘర్	-	
* గుర్తు ఉన్నవి అంతర్జాతీయ బయోస్పియర్లలుగా గుల్తింపు పాందినవి.				

మెరైస్ నేషనల్ పార్కు

మన దేశంలో 1972 వన్నప్రాణి సంరక్షణ చట్టం కింద గుజరాత్ ప్రభుత్వం అటవీశాఖ ఆధ్వర్యంలో గల్ఫ్ ఆఫ్ కచ్లో; జామ్నగర్ జిల్లా ఓకా, జోదియాల వద్ద 1982లో 270 చదరపు కిలో మీటర్ల విస్తీర్ణంలో మెరైన్ నేషనల్ పార్కు ప్రారంభించింది. ఇది దేశంలోనే మొదటి జాతీయ మెరైన్ పార్కు.

దేశంలో ప్రధాన ప్రవాళ భిత్తిక (కోరల్ రీఫ్) కోసం గల్ఫ్ ఆఫ్ మన్నార్, పాక్ అఖాతం, గల్ఫ్ ఆఫ్ కచ్, అండమాన్-నికోబార్ దీవులు, లక్షద్వీప్ లలో ఏర్పాటు చేశారు. వివరాలివి..

- 1. పాక్ అఖాతం తమిళనాడు (రామేశ్వరం)
 - 2. గల్ఫ్ ఆఫ్ మన్నార్ తమిళనాడు (ట్యూటికోరిన్)
 - 3. అండమాన్, నికోబార్ బంగాళాఖాతం
 - 4. గల్స్ ఆఫ్ కచ్ గుజరాత్
 - 5. లక్షద్వీప్ అరేబియా సముద్రం

2.

భారతదేశంలోని ప్రవాళ భిత్తికల పరిశోధనా సంస్థలు

డిపార్ట్ మెంట్ ఆఫ్ ఓషన్ డెవలప్ మెంట్ స్పేస్ అప్లికేషన్ సెంటర్- అహ్మదాబాద్ జువలాజికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా - కోల్ కతా కేంద్ర మెరైన్ ఫిషరీస్ పరిశోధన సంస్థ - మదురై సెంటర్ ఫర్ ఎర్త్ స్టడీస్ - త్రివేండ్రం సేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఓషనోగ్రఫీ - గోవా

